

Rymättylän kunta

Herrankukkaron asemakaava-alueen luontoselvitys

31.8.2006

SUUNNITTELUKESKUS OY

Rymättylän kunta
HERRANKUKKARON ASEMAKAAVA-ALUEEN LUONTOSELVITYS

Sisältö:

1	<u>JOHDANTO</u>	1
2	<u>TYÖN SUORITTAMINEN JA MENETELMÄT</u>	1
2.1	SELVITYSALUE JA TYÖVAIHEET	1
2.2	ARVOKKAIDEN ALUEIDEN VALINTAPERUSTEET	1
2.3	UHANALAISUUSLUOKITUS	2
3	<u>KASVILLISUUS</u>	3
4	<u>ELÄIMISTÖ</u>	4
5	<u>LUONNONSUOJELULLISESTI ARVOKKAAT ALUEET JA SUOSITUKSET</u>	4
	<u>LÄHTEET</u>	5

LIITTEET:

- Liite 1. Kasvillisuus
Liite 2. Luonnonsuojelullisesti arvokkaat alueet

1 JOHDANTO

Työn tavoitteena on laatia asemakaavoitusta palveleva luontoselvitys Herrankukkaron alueelta Rymättylän kunnassa. Luontoselvityksen tarkoituksena on selvittää alueen luonnonympäristön perustekijät sekä määritellä luonnonarvoiltaan edustavimmat, suojelua tarvitsevat alueet ja kohteet sekä esittää suosituksia maankäyttöön. Lähtökohtana on, että kaavassa voidaan huomioida luonnonsuojelun kannalta arvokkaat luontotyypit ja elinympäristöt sekä edistää kasvillisuudeltaan merkittävien alueiden sekä eläimistöille ja kasvistolle tärkeiden alueiden ominaispiirteiden säilymistä kaava-alueella. Nämä tavoitteet on mainittu maankäyttö- ja rakennuslaissa (Asemakaavan laadinta MRL 54 §). Kaavaa laadittaessa on otettava huomioon muun muassa ympäristöhaittojen vähentäminen sekä rakennetun ympäristön, maiseman ja luonnonarvojen vaaliminen. Selvityksen on laatinut FM, biologi Marja Nuottajärvi Suunnittelukeskus Oy:n Tampereen aluetoimistosta.

2 TYÖN SUORITTAMINEN JA MENETELMÄT

2.1 Selvitysalue ja työvaiheet

Selvitysalue (rajaus esitetty liitteissä 1 ja 2) sijoittuu Rymättylän kuntaan Airismaan saaren rantaan. Aluetta rajaavat pohjoisessa ja idässä meri, etelässä viljellyt pellot ja lännessä Luotojentie. Selvitysalueella sijaitsee kokous- ja virkistyspalveluja tarjoava matkailuyritys Herrankukkaro, joka on rakentunut vanhan kalastajatilán ympärille. Muutoin selvitysalue on itäosan mökkitonttia lukuun ottamatta rakentamaton.

Selvitysalueen luonnonympäristön nykytilaa selvitettiin lähtötietojen ja alueella suoritettujen maastokäynnin avulla. Aluetta koskevia lähtötietoja tarkistettiin ympäristöhallinnon Hertta-tietokannasta ja alueelta aiemmin laadituista selvityksistä. Herrankukkaron asemakaava-alue sisältyy Airismaa - Aasla osayleiskaava-alueeseen, jonka pohjaksi on laadittu luontoselvitys (Ympäristösuunnittelu Enviro Oy 2001: Airismaa – Aasla osayleiskaava-alueen luontoselvitys). Laaditun luontoselvityksen mukaan Herrankukkaron asemakaava-alueelle ei sijoitu erityisiä luontoarvoja.

Selvitysalueella suoritettiin maastokäynti 25. heinäkuuta 2006, jolloin inventoitiin alueen luontotyypit ja kasvillisuus. Inventointiin käytettiin aikaa noin 3 tuntia. Inventoinnissa alue jaettiin kasvillisuuskuvioihin Toivosen & Leivon (1993) esityksen mukaan. Alueelta inventoitiin arvokkaat luontokohteet kappaleessa 2.2 esitetyillä perusteilla. Alueelta rajattujen luonnonsuojelullisesti arvokkaiden alueiden säilyttämisestä ja rajaamisesta annetaan tässä raportissa suositukset. Luontodirektiivin liitteen IV (a) lajeja tai erityisesti suojeltavia eläinlajeja ei ole tämän selvityksen yhteydessä lajikohtaisin menetelmin inventoitu. Lähtötietojen ja maastokäynnin perusteella laadittiin kirjallinen raportti liitekarttoineen. Liitekartalla 1 on esitetty alueen kasvillisuuskuviot ja liitekartalla 2 on esitetty luonnonsuojelullisesti arvokkaat alueet.

2.2 Arvokkaiden alueiden valintaperusteet

Tunnetut ja maastotyössä löydetty arvokkaat kohteet arvioidaan luontoarvojen perusteella. Kohteiden arvotuskriteereinä käytetään kohteen edustavuutta, luonnontilaisuutta, harvinaisuutta ja uhanalaisuutta, luonnon monimuotoisuutta lajitasolla sekä kohteen toiminnallista merkitystä lajistolle. Alueen arvoa nostaa sen toimiminen eläimistön lisääntymis- tai ravinnonhankinta-alueena. Mitä har-

vinaisemmasta ja uhanalaisemmasta lajista on kyse, sitä arvokkaampi alue on. Metsien luonnontilaisuutta arvioitaessa huomioidaan metsän metsänhoidollinen tila, lahoppuujatkuvuus ja lahoppuun määrä sekä elävän puuston rakenne ja puulajisuhteet.

Arvoluokitus pohjautuu seuraavaan jaotukseen: a) kansainvälisesti arvokkaat kohteet, b) kansallisesti arvokkaat kohteet, c) maakunnallisesti ja seudullisesti arvokkaat kohteet, d) paikallisesti arvokkaat kohteet sekä e) muut luonnonsuojellisesti arvokkaat kohteet. Vesilain luontotyypit arvotetaan tapauskohtaisesti.

Kansainvälisesti arvokkaat kohteet. Tähän ryhmään kuuluvat Natura 2000 –verkoston alueet, Ramsar -alueet ja kansainvälisesti merkittävät kosteikot ja lintualueet (IBA –alueet).

Kansallisesti arvokkaat kohteet. Kansallisesti arvokkaisiin kohteisiin kuuluvat kansallispuistot, luonnonpuistot, suojeluohjelmien kohteet, erämaa-alueet, koskiensuojelulain mukaiset vesistöt, valtakunnallisten suojeluohjelmien kriteerit täyttävät kohteet, kansallisesti tärkeät lintuvesialueet (FINIBA -alueet), kohteet, joilla on luonnonsuojelulain luontotyyppejä (LSL 29 §), äärimmäisen ja erittäin uhanalaisten sekä vaarantuneiden lajien esiintymispaikat, erityisesti suojeltavien lajien esiintymispaikat ja muut arvokkaat luonnonsuojelualueet. Lisäksi kansallisesti arvokkaisiin kohteisiin kuuluvat valtakunnallisesti arvokkaat perinne- maisemat ja kulttuurimaisemat.

Maakunnallisesti ja seudullisesti arvokkaat kohteet. Tähän ryhmään kuuluvat valtakunnallisissa suojeluohjelmissa maakunnallisesti arvokkaiksi luokitellut kohteet, seutu- ja maakuntakaavan suojelualuevaraukset, alueellisesti uhanalaisten lajien esiintymispaikat ja maakunnallisesti/seudullisesti merkittävät muut luontokohteet.

Paikallisesti arvokkaat kohteet. Paikallisesti arvokkaisiin kohteisiin kuuluvat kohteet, joilla on metsälain erityisen tärkeitä elinympäristöjä (ML 10 §), yleis- ja asemakaavojen suojeluvaraukset, paikallisesti uhanalaisten ja harvinaisten lajien esiintymispaikat sekä muut paikallisesti harvinaiset ja edustavat luontokohteet.

Muut luonnonsuojellisesti arvokkaat kohteet. Kohteet, jotka eivät ole edellä mainituissa luokissa mutta, jotka ovat luonnon monimuotoisuuden säilymisen kannalta tärkeitä, esimerkiksi suuret yhtenäiset tavanomaisen luonnon alueet ja ekologiset käytävät. Lisäksi tähän luokkaan kuuluvat luonnonmuistomerkit.

2.3 Uhanalaisuusluokitus

Uhanalaisuusluokitus pohjautuu uhanalaisten lajien II seurantatyöryhmän esitykseen (Rassi ym. 2001), joka on laadittu IUCN:n uusien uhanalaisuusluokkien ja kriteerien mukaisesti. Uhanalaisia ovat äärimmäisen uhanalaiset (CR), erittäin uhanalaiset (EN) ja vaarantuneet (VU) lajit. Silmälläpidettävät (NT) lajit eivät ole uhanalaisia lajeja. Lajien alueellinen uhanalaisuus on uuden uhanalaisuusluokituksen mukainen (alueellinen uhanalaistarkastelu 2004), jossa aluejakona käytetään metsäkasvillisuusvyöhykkeitä osa-alueineen. Lajit jaetaan kahteen luokkaan, alueellisesti hävinneet (RE) ja alueellisesti uhanalaiset (RT). Uhanalaisiksi lajeiksi on lisäksi huomioitu ne lajit, jotka on mainittu luonnonsuojeluasetuksen liitteessä 4, vaikka laji ei ole mukana uudessa uhanalaisten lajien listassa.

3 KASVILLISUUS

Selvitysalue sijoittuu hemiboreaaliselle Lounaisen rannikkomaan metsäkasvillisuusvyöhykkeelle sekä Varsinais-Suomen eliömaakuntaan. Alueelta inventoidut kasvillisuuskuviot on esitetty liitekartalla 1.

Tuore mustikkatyypin havupuukangas

Selvitysalueella on tuoretta mustikkatyypin havupuukangasta etelä- ja pohjoisrinteiden alaosissa sekä itä- ja länsiosien notkelmissa. Tuoreen kankaan puusto koostuu kuusesta (*Picea abies*), männystä (*Pinus sylvestris*) sekä sekapuuna kasvavista pihlajasta (*Sorbus aucuparia*), koivusta (*Betula* sp.) ja raidasta (*Salix caprea*). Pohjoisrannan tuoreella kankaalla vesirajassa kasvaa lisäksi tervaleppää (*Alnus glutinosa*). Pensaskerroksessa kasvaa katajaa (*Juniperus communis*) ja lehtipuiden taimia. Kenttäkerroksen lajistoa ovat mustikka (*Vaccinium myrtillus*), sananjalka (*Pteridium aquilinum*), metsäkastikka (*Calamagrostis arundinacea*), lampaannata (*Festuca ovina*), puolukka (*Vaccinium vitis-idaea*), variksenmarja (*Empetrum nigrum*), jokapaikansara (*Carex nigra*), yövilkkä (*Goodyera repens*), kevätpiippo (*Luzula pilosa*) ja metsälauha (*Deschampsia flexuosa*). Vähäisinä esiintyvät myös suopursu (*Ledum palustre*) ja variksenmarja (*Empetrum nigrum*).

Aivan selvitysalueen eteläreunalla tuoreella kankaalla sijaitsee metsätie, jonka reunoilla ja kosteissa ajourissa kasvaa mm. puna-apilaa (*Trifolium pratense*), niittysuolaheinää (*Rumex acetosa*), siankärsämöä (*Achillea millefolium*), nurmilauhaa (*Deschampsia cespitosa*), timoteitä (*Phleum arvense*), maitohorsmaa (*Epilobium angustifolium*), valkoapilaa (*Trifolium repens*), lehtohorsmaa (*Epilobium montanum*), rönsyleinikkiä (*Ranunculus repens*), leskenlehteä (*Tussilago farfara*), ojakärsämöä (*Achillea ptarmica*), keltamaitetta (*Lotus corniculatus*), rätvänää (*Potentilla erecta*), jänönsaraa (*Carex ovalis*), tuoksusimaketta (*Anthoxanthum odoratum*) ja röyhyvihvilää (*Juncus effusus*).

Kuivahko puolukkatyypin mäntykangas

Selvitysalueen etelään laskevassa rinteessä on kuivahkoa puolukkatyypin mäntykangasta, jota on harvennushakattu. Väljä puusto koostuu vanhasta männiköstä, jossa sekapuuna kasvaa niukalti kuusta, rauduskoivua (*Betula pendula*) ja pihlajaa (*Sorbus aucuparia*). Pensaskerroksessa kasvaa katajaa, vadelmaa (*Rubus idaeus*), kuusen ja lehtipuiden taimia sekä muutama pieni tammentaimi (*Quercus robur*). Harvennushakkuu on muuttanut kenttäkerroksen lajistoa, jota ovat lampaannata, puolukka, mustikka, kangasmaitikka (*Melampyrum pratense*), metsälauha, maitohorsma, oravanmarja (*Maianthemum bifolium*), metsätähti, sananjalka, kevätpiippo, ahosuolaheinä (*Rumex acetosella*), kissankello (*Campanula rotundifolia*), päivänkakkara (*Leucanthemum vulgare*) ja kanerva (*Calluna vulgaris*). Rinteessä kasvaa myös hajanaisesti muutama yksilö vaarantuneeksi uhanalaiseksi luokiteltua keltamataraa (*Galium verum*).

Kalliomänniköt

Selvitysalueen keskiosissa on itä – länsisuuntaisia kallioharjanteita, joilla kasvaa harvaa kitukasvuista kalliomännikköä. Kalliopainanteissa kasvaa myös joitain kuusia, koivuja ja pihlajia. Kallioita peittää valtaosin yhtenäinen jäkälikkö. Jäkäliköillä kasvaa harmaaporonjäkälää (*Cladina rangiferina*), valkoporonjäkälää (*Cladina arbuscula*), palleroporonjäkälää (*Cladina stellaris*) ja isohirvenjäkälää (*Cetraria islandica*). Niukkalajisen kenttäkerroksen lajistoa ovat lampaannata, puolukka, mustikka, metsälauha, variksenmarja ja kallioimarre (*Polypodium*

vulgare). Kangasrahkasammal (*Sphagnum capillifolium*) muodostaa kalliopainanteissa yhtenäisiä tiiviitä mättäitä.

Kuiva variksenmarja – kanervatyypin mäntykangas

Selvitysalueen pohjoiseen laskevilla rinteillä on kuivaa variksenmarja - kanervatyypin mäntykangasta. Puustona on vanha männikkö, pensaskerroksessa kasvava katajaa. Kenttäkerroksen lajistoa ovat variksenmarja, kanerva, puolukka, mustikka ja lampaannata. Kangasrahkasammal (*Sphagnum capillifolium*) muodostaa kalliopainanteissa yhtenäisiä tiiviitä mättäitä.

Ranta- ja vesikasvillisuus

Selvitysalueen vesi- ja rantakasvillisuus on melko niukkaa rantojen kallioisuuden vuoksi. Suojaisimmilla rantaosuuksilla vesirajassa kasvaa järviruokoa (*Phragmites australis*), ranta-alpia (*Lysimachia vulgaris*), terttualpia (*Lysimachia thyrsiflora*), merisuolaketta (*Triglochin maritima*), merivirmajuurta (*Valeriana salina*), suokelttoa (*Crepis paludosa*), tahmavillakkoa (*Senecio viscosus*), mesiangervoa (*Filipendula ulmaria*), koiranvehnää (*Elymus caninus*) ja rantavehnää (*Leymus arenarius*).

Rakennettu ympäristö

Rakennetun ympäristön puusto ja muu kasvillisuus koostuu pääasiassa alueelle ominaisista luonnonvaraisista lajeista, joita on säästetty rakentamisen yhteydessä. Rakennukset sulautuvatkin maisemallisesti hyvin ympäristöönsä. Rakennusten ympäristössä kasvaa myös hedelmäpuita sekä koristepensaita ja koristekasveja.

4 ELÄIMISTÖ

Selvitysalueelle ei lähtötietojen mukaan sijoitu erityistä eläinlajistoa. Maastointventoinnin yhteydessä alueella havaittiin oravia (*Sciurus vulgaris*). Merkkejä muusta lajistosta ei havaittu. Selvitysalueen metsissä on useita linnunpönttöjä; alueella ovat pesineet mm. mustarastas (*Turdus merula*) ja telkkä (*Bucephala clangula*) (Kangas, suullinen tieto).

5 LUONNONSUOJELULLISESTI ARVOKKAAT ALUEET JA SUOSITUKSET

Aiempien selvitysten ja ympäristöhallinnon Hertta-tietokannan tietojen mukaan selvitysalueella ei ole tehty aiempia uhanalaishavaintoja eikä alueelle sijoitu suojelualueita tai muita tiedossa olevia luonnonsuojelullisia arvoja.

Selvitysalueen luonnon monimuotoisuuden kannalta merkittävimpinä, paikallisesti arvokkaina alueina voidaan pitää kalliomänniköitä (kuva 1). Kalliomänniköt ovat mahdollisia metsälain 10 §:n mukaisia metsäluonnon erityisen tärkeitä elinympäristöjä. Ne ovat maisemallisesti merkittäviä alueen sisäisessä maisemassa, lakialueilta avautuu myös kauniita kaukomaisemia. Kalliomänniköiden alueelle sijoittuu muinaismuistoja eli ns. ryssänuuneja. Liitekartalle 2 on rajattu edustavimmat kalliomänniköt, jotka on suositeltavaa rajata rakentamisen ulkopuolelle. Kalliomänniköiden jäkälিকöt ja kasvillisuus ovat kulumisherkkiä, joten kaikenlainen virkistyskäyttö on suositeltavaa ohjata poluille. Kuivahkot ja tuoreet kankaat ovat kulumiskestävyydeltään parempia. Tuoreet kankaat kestävät

parhaiten kulumista ja tuoreiden kankaiden kasvillisuuden toipumiskyky on hyvä.

Selvitysalueen etelään laskevassa rinteessä kasvaa hajanaisesti muutama yksilö valtakunnallisesti vaarantunutta uhanalaista keltamataraa. Keltamataraa on yleisimmillään Lounais-Suomessa; se kasvaa mm. kedoilla, paahteisilla kallioilla ja tienvarsilla. Rajattaessa selvitysalueen kalliomänniköt rakentamisen ulkopuolelle säilyy myös keltamataralle sopivia kasvupaikkoja.

Kuva 1. Jäkälikköistä kalliomännikköä

LÄHTEET

Hämet-Ahti, L., Suominen, J., Ulvinen, T. & Uotila, P. (toim.) 1998: Retkeilykasvio. –Luonnontieteellinen keskusmuseo, Kasvimuseo, Helsinki, 656 s.

Kangas, Pentti Oskari 25.7.2006: Suullinen tieto.

Rassi, P., Alanen, A., Kanerva, T. & Mannerkoski, I. (toim.) 2001: Suomen lajin uhanalaisuus 2000. –Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus, Helsinki, 432 s.

Toivonen, H. & Leivo, A. 1993: Kasvillisuuskartoituksessa käytettävä kasvillisuus- ja kasvupaikkaluokitus, kokeiluversio. –Metsähallituksen luonnonsuojelujulkaisu, Sarja A No 14, 96 s.

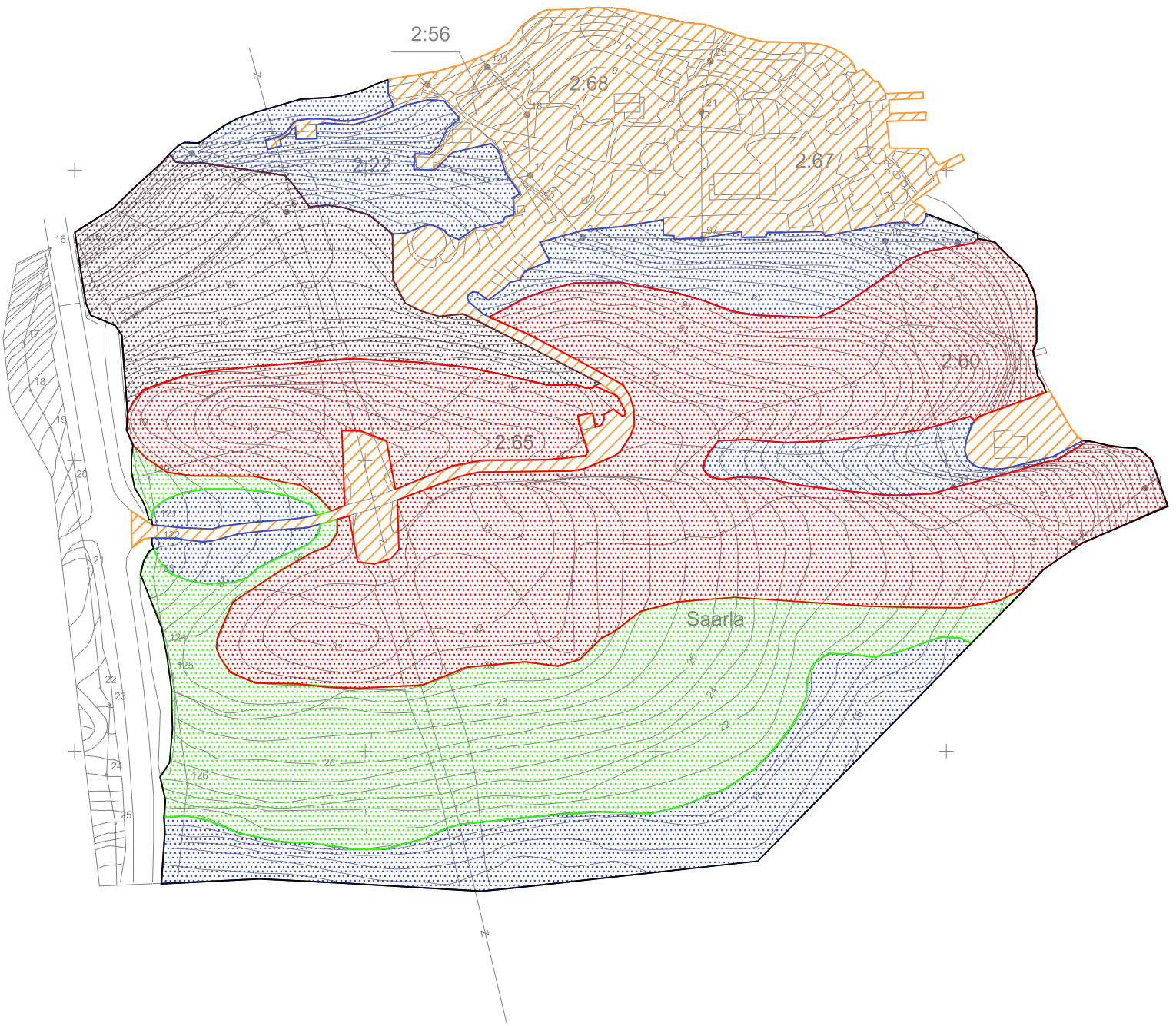
Ympäristösuunnittelu Enviro Oy 2001: Airismaa – Aasla osayleiskaava-alueen luontoselvitys

Suunnittelukeskus Oy

Marja Nuottajärvi, FM
Biologi

P:\Tampere\Kunnat\Rymättylä\C7467_HerrankukkaroAK_Luontoselvitys\C_Suunnitelmat\Luontoselvitys\Raportti\HerrankukkaroRaportti310806.doc

Kirveenrauma

Merkintöjen selitykset:

- Kalliomännikkö
- Kuiva variksenmarja-kanervatyypin mäntykangas
- Kuivahko puolukkatyypin mäntykangas
- Tuore mustikkatyypin havupuukangas
- Rakennettu ympäristö

LIITE 1

RYMÄTTYLÄN KUNTA
Herrankukkaron asemakaava

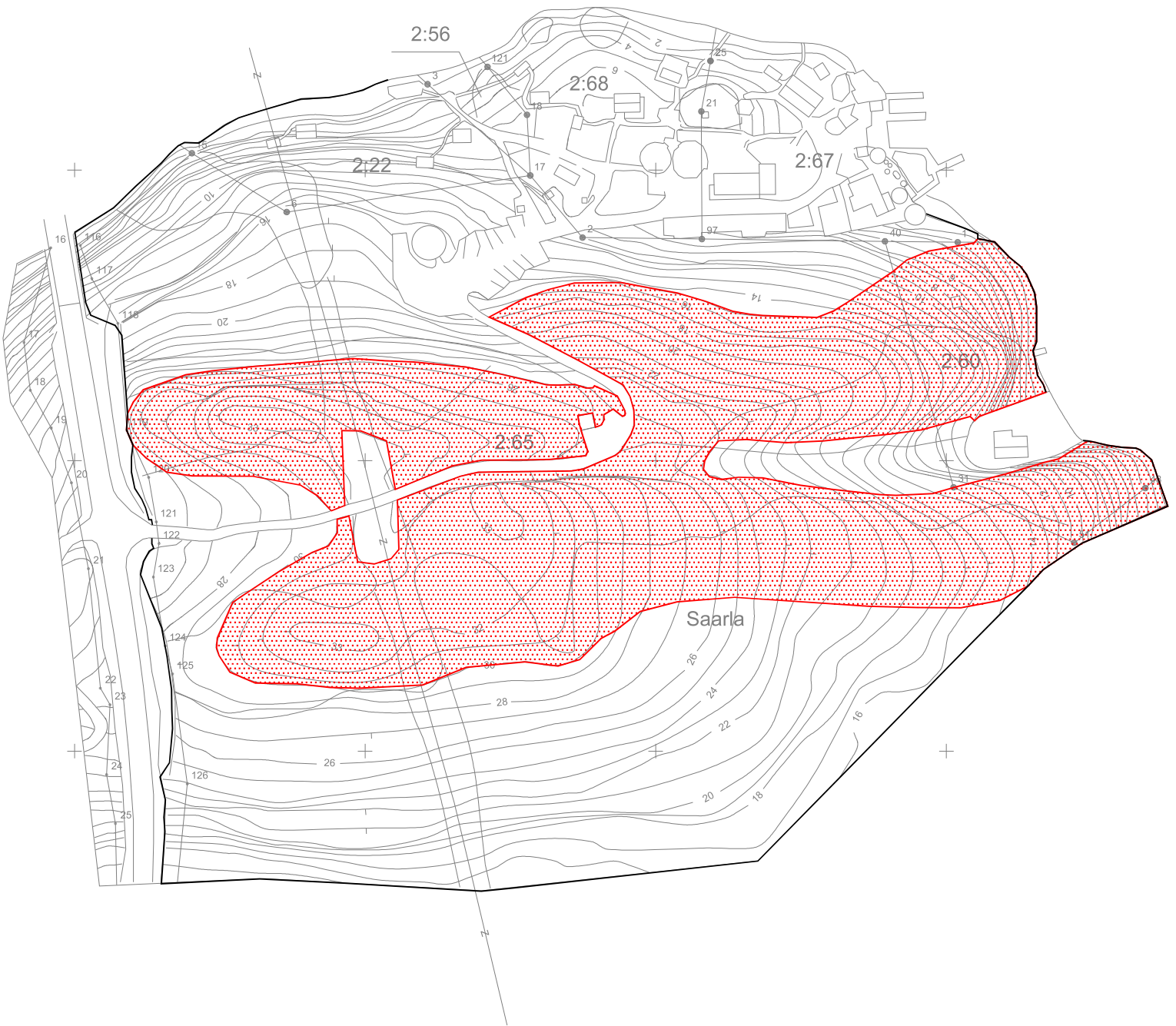
Luontoselvitys:
Kasvillisuus
1:2000

0610- C7467, Marja Nuottajärvi, 24.8.2006

SUUNNITTELUKESKUS OY

Kirveenrauma

Merkintöjen selitykset:

Kalliomännikkö

LIITE 2

RYMÄTTYLÄN KUNTA
Herrankukkaron asemakaava

Luontoselvitys:
Luonnonsuojelullisesti arvokkaat
alueet
1:2000

0610- C7467, Marja Nuottajärvi, 24.8.2006

SUUNNITTELUKESKUS OY